

Fremsat den 5. oktober 2016 af beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og barselsloven

(Præciseringer af Jobreform fase I og konsekvens for arbejdsgivers ret til refusion ved for sen anmeldelse af graviditetsbetinget sygefravær m.v.)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 1000 af 30. august 2015, § 6 i lov nr. 1569 af 12. december 2015, § 17 i lov nr. 623 af 8. juni 2016, § 2 i lov nr. 625 af 8. juni 2016 og ved § 11 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 3, nr. 2, udgår »eller integrationsloven«.
2. I § 13, stk. 3, nr. 4, udgår »eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet i integrationsloven«.
3. I § 13, stk. 3, nr. 5, indsættes efter »foranstaltninger som led i sygeopfølgning,«: »eller«.
4. I § 13, stk. 3, nr. 6, ændres »sygeopfølgning eller« til »sygeopfølgning.«
5. § 13, stk. 3, nr. 7, ophæves.
6. I § 13, stk. 5, 2. pkt., udgår », medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven«.
7. § 13, stk. 7, nr. 6, indsættes efter »handicappet barn«: », handicappet voksen«.
8. § 13 f, stk. 4, 2. pkt., affattes således:
»Ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, får dog ikke beregnet hjælpen efter § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3, når der alene på grund af manglende opfyldelse af betingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børne- og ungeydelse.«
9. § 13 f, stk. 7, 2. pkt., ophæves.

10. I § 13 f, stk. 7, indsættes efter 3. pkt., der bliver 2. pkt.:

»Hjælpen nedsættes dog ikke efter 1. og 2. pkt. for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, samt for personer, der er samlevende med eller bliver gift med en person, der modtager integrationsydelse, og hvis hjælp beregnes efter § 26, stk. 2.«

11. I § 13 f, stk. 12, nr. 3, indsættes efter »handicappet barn«: », handicappet voksen«.

12. I § 25 b, stk. 3, indsættes efter »§§ 22-24, «: »jf. dog stk. 10, «.

13. I § 25 b, stk. 4, indsættes efter »§ 13 f, stk. 3 og 4,«: »jf. dog stk. 10, «.

14. I § 25 b, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager hjælp efter §§ 22-24, og husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, betragtes i den forbindelse som husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år.«

15. I § 25 b, stk. 8, udgår: »ugifte«, og efter »personer« indsættes: »i relation til de øvre grænser for den samlede hjælp«.

16. I § 25 b, stk. 9, indsættes som 3. pkt.:

»En ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, skal ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3, indplaceres som gift.«

17. I § 25 b indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Personer, der modtager integrationsydelse efter § 22, jf. § 47, stk. 4, er ikke omfattet af de øvre grænser for den samlede hjælp. Tilsvarende gælder personer, der har nå-

et efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening, og som modtager integrationsydelse efter § 22.«

18. To steder i § 26, stk. 8, indsættes efter »§ 22, stk. 4-8,« :
» og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. stk. 2,«.

19. I § 33, stk. 1, nr. 1, ændres »lov om social pension« til:
»lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.«

20. I § 33, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 38 i lov om social service« til: »§ 86 i dagtilbudsloven«.

21. I § 34, stk. 3, nr. 1, indsættes efter »§ 13 f, stk. 1-4«:
», jf. dog stk. 4«.

22. I § 34, stk. 4, indsættes efter »§ 13 f, stk. 6 og 7,«: »herunder gifte, der endnu ikke har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år,«.

23. I § 85 a, stk. 1, ændres »stk. 2-9« til: »stk. 2-8«.

24. I § 89, stk. 3, 2. pkt., ændres », under forudsætning af« til: »med forbehold for,«.

25. I § 91 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give Udbetaling Danmark oplysninger som krævet efter § 4 i lov om Udbetaling Danmark, eller
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter §§ 6 eller 85 a i denne lov.«

26. I § 95, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »kommunen«: »eller af Udbetaling Danmark«.

27. I § 106, 2. pkt., ændres »refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter« til: »og kommunen afholder hver 50 pct. af udgifterne«.

28. I § 110 a, stk. 2, ændres »indhenter« til: »indhentet«.

§ 2

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015, som ændret ved § 6 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 39, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 39 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om anvendelsen af bestemmelsen i stk. 3, herunder om konsekvensen for arbejdsgivers ret til refusion ved manglende overholdelse af fristen for anmeldelse af sygefraværet.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. december 2016 og har virkning fra den 1. oktober 2016, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 2 træder i kraft den 1. januar 2017 og finder anvendelse for arbejdsgivers anmeldelse af en lønmodtagers graviditetsbetingede sygefravær, der påbegyndes den 1. januar 2017 eller senere.

Stk. 3. For de i § 1, nr. 14, nævnte husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager hjælp efter §§ 22-24, har loven dog først virkning fra den 1. december 2016.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Kontanthjælpsloft
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. 225-timersreglen
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Konsekvensrettelser i lov om aktiv socialpolitik
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Konsekvens ved manglende overholdelse af 5 ugers fristen for anmeldelse af graviditetsbetiget sygefravær
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre) og Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgik den 18. november 2015 ”Aftale om et kontanthjælpssystem, hvor det kan betale sig at arbejde - Jobreform fase I”.

Aftalen indeholder en række initiativer, som skal være med til at sikre, at det kan betale sig for modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp at tage et arbejde og opfylde deres rådighedsforpligtelse: Et kontanthjælpsloft, en 225-timersregel og ændrede regler for ferie for kontanthjælpsmodtagere m.fl.

Den lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen blev vedtaget af Folketinget den 17. marts 2016 med vedtagelsen af lov nr. 296 af 22. marts 2016 om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, integrationsloven og forskellige andre love (Kontanthjælpsloft, 225-timersregel, ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.).

Dette lovforslag indeholder forslag til præciseringer af en række bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik, som blev indført med ovenstående lov, og skal derfor ses i sammenhæng med denne lov. Derudover indeholder lovforslaget en række øvrige forslag til konsekvensrettelser i lov om aktiv socialpolitik.

I forbindelse med implementeringen af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, herunder udarbejdelsen af bekendtgørelser m.v. om 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet,

er der identificeret en række forhold, der medfører behov for ændring eller præcisering. Det drejer sig om følgende:

Kontanthjælpsloftet:

Integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtagere og boligstøttemodtagere under 18 år indgår efter gældende regler i lov om aktiv socialpolitik ikke i husstandsfordelingen af boligstøtte ved beregning af kontanthjælpsloftet. Det foreslås, at husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager uddannelseshjælp m.v. eller boligstøtte, betragtes som husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år.

Samlivsafgrænsningen i relation til kontanthjælpsloftet for ugifte, som efter bemærkningerne til lov nr. 296 af 22. marts 2016 skal følge regler og praksis på børnetilskudsområdet, har vist sig ikke at være helt i overensstemmelse med praksis, hvorefter man kan være samlevende med en anden end den, man er gift med. Det foreslås præciseret, at kommunen i en række situationer også for gifte skal træffe afgørelse om, hvorvidt en person skal anses for enlig eller samlevende i relation til kontanthjælpsloftet, således at retsstillingen kommer i overensstemmelse med praksis på børnetilskudsområdet.

Revalidender er som altovervejende hovedregel ikke omfattet af kontanthjælpsloftet, idet forsørgelsesydelsen under revalidering typisk ikke er kontanthjælp m.v. Det foreslås, at revalidender, som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor

modtager integrationsydelse under revalidering, undtages fra kontanthjælpsloftet.

Personer, som modtager hjælp efter § 27 i lov om aktiv socialpolitik, fordi de har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, er ikke omfattet af kontanthjælpsloftet. Det foreslås, at personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, men som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor modtager integrationsydelse, undtages fra kontanthjælpsloftet.

225-timersreglen:

En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, der er samlevende med en integrationsydelsesmodtager (der ikke er omfattet af 225 timers kravet), får som følge heraf reduceret sin uddannelses- eller kontanthjælp, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelses- eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse. Det foreslås, at modtageren af uddannelses- eller kontanthjælp i denne situation ikke også skal have uddannelses- eller kontanthjælpen reduceret ved manglende opfyldelse af 225-timersreglen.

Ægtefæller i kontanthjælpssystemet, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, behandles i det første år efter indgåelse af ægteskab som ugifte i relation til 225-timersreglen. Det foreslås, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, og den anden modtager integrationsydelse – og hvor modtageren af uddannelses- eller kontanthjælp som følge heraf får reduceret sin uddannelses- eller kontanthjælp, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelses- eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse – ikke kan få (yderligere) nedsat hjælpen i det første år efter indgåelse af ægteskabet.

Et eventuelt dansktillæg til en ægtefælle på integrationsydelse reduceres ikke som følge af 225-timersreglen. Det foreslås præciseret, at det beløb svarende til dansktilægget, der beregnes til integrationsydelsesmodtagerens ægtefælle, hvis denne er modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, heller ikke berøres af 225-timersreglen.

Ægtepar, hvor hjælpen til en ægtefælle bortfalder eller nedsættes som følge af 225-timersreglen, mister retten til særlig støtte efter § 34. Ugifte, som får hjælpen nedsat som følge af 225-timersreglen, får særlig støtte efter § 34 med det beløb, som de fik beregnet før nedsættelsen af ydelsen. Det foreslås, at gifte i det første år af ægteskabet, hvor de i relation til 225-timersreglen behandles som ugifte, skal have særlig støtte efter § 34 med det beløb, der var beregnet før nedsættelsen af ydelsen.

Der er endvidere foreslået en række tekniske ændringer til lov om aktiv socialpolitik.

Da lovforslaget i overvejende grad indeholder ændringer og præciseringer, der skal udmønte intentionen i jobreformen, foreslås det, at virkningstidspunktet for denne del af lovforslaget sker med tilbagevirkende kraft, således at det kan få virkning fra samme tidspunkt som reglerne om kontanthjælpsloftet har virkning, og fra det tidligste tidspunkt, hvor 225-timersreglen har betydning for beregningen af ydelser.

For husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik §§ 22-24, foreslås det, at loven først skal have virkning fra den 1. december 2016, idet tilbagevirkende kraft for disse personer, vil kunne medføre tilbagebetaling af boligstøtte, som er modtaget i overensstemmelse med den gældende lovgivning på udbetalings-tidspunktet.

Derudover indeholder lovforslaget et forslag om at udvide en hjemmelsbestemmelse i barselslovens § 39, stk. 3. Det vil muliggøre, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om konsekvensen for arbejdsgiverens ret til refusion ved graviditetsbetinget sygefravær, hvis arbejdsgiver ikke har anmeldt sygefraværet til tiden. Forslaget har til formål at rette op på en utilsigtet ændring af barselsloven i 2012, hvor reglen om, at en arbejdsgiver mister retten til refusion, hvis arbejdsgiver ikke overholder fristen for anmeldelse af graviditetsbetinget sygefravær, udgik.

Det foreslås, at ændringen i barselsloven træder i kraft den 1. januar 2017 og finder anvendelse for arbejdsgivers anmeldelse af en lønmodtagers graviditetsbetingede sygefravær, der påbegyndes den 1. januar 2017 eller senere.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Kontanthjælpsloft

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 25 b, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at boligstøtten efter lov om individuel boligstøtte indgår i den samlede hjælp efter stk. 5 med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år.

Uanset hvem i husstanden boligstøtten udbetales til, indgår boligstøtten, jf. § 25 b, stk. 6, i beregningen af den samlede hjælp til en modtager af hjælp efter lovens §§ 22-25, der er medlem af husstanden, og som er fyldt 18 år. Loftet er individuelt. Boligstøtten indgår derfor med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte for hvert husstandsmedlem, der er fyldt 18 år. Er der således to medlemmer af husstanden, der er fyldt 18 år - eksempelvis en modtager af hjælp og dennes ægtefælle - indgår boligstøtten med ½ af den udbetalte boligstøtte i beregningen af den samlede hjælp, der indgår under loftet for personen, der modtager hjælp efter lovens §§ 22-25. Hvis boligstøtten nedsættes som følge af loftet, sker nedsættelsen i den udbetalte boligstøtte, også

selvom boligstøtten udbetales til en anden person i husstanden.

Efter den gældende § 25 b, stk. 8, skal kommunen for at kunne indplacere personer på loftstørrelserne for gifte og samlevende, alene for ugifte personer træffe afgørelse om, hvorvidt disse skal anses for enlige eller samlevende efter principperne for tildeling af børnetilskud.

Efter Ankestyrelsens praksis på børnetilskudsområdet tages der ikke hensyn til, om en eller begge parter er gift med en anden end den, de reelt har fælles husførelse med. Det vil sige, at der kan træffes afgørelse om, at en person som er gift, men har fælles husførelse med en anden person end ægtefællen, vil skulle betragtes som samlevende, fordi parterne vil kunne indgå ægteskab efter en evt. skilsmisse. Samtidig vil en person, der er gift, kunne anses som enlig, hvis personen ikke har fælles husførelse med en anden.

Med den gældende formulering af § 25 b, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik vil kommunen ikke over for eksempelvis en separeret mand, der lever med en anden end sin fraseparerede hustru, kunne træffe afgørelse om at anse manden for samlevende med den person, han reelt har fælles husførelse med.

Dermed vil kommunen i disse situationer ikke kunne følge praksis på børnetilskudsområdet, som ellers forudsat i øvrigt i reglerne om kontanthjælpsloftet.

Efter gældende regler er revalidender, som modtager integrationsydelse i stedet for revalideringsydelse, fordi de ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, omfattet af kontanthjælpsloftet.

Tilsvarende er personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, og som modtager integrationsydelse, fordi de ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, omfattet af kontanthjælpsloftet.

Personer, som opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år og modtager henholdsvis revalideringsydelse, løntilskud eller lignende, er ikke omfattet af kontanthjælpsloftet. Personer, der opfylder opholdskravet og derfor kan modtage hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 27, er heller ikke omfattet af kontanthjælpsloftet.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I bestemmelserne om kontanthjælpsloftet skal der ved beregningen af den samlede hjælp, som skal indgå under loftet for den enkelte, indgå boligstøtte med en forholdsmæssig andel i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år, jf. § 25 b, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Det har imidlertid vist sig at være uhensigtsmæssigt, idet bestemmelsen ikke tager højde for, at der kan være modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller boligstøt-

te under 18 år. I de tilfælde, hvor en modtager af hjælp bor sammen med en boligstøttemodtager (den person, der på husstandens vegne har ansøgt om boligstøtte), der er under 18 år, vil den nuværende retsstilling bevirke, at hele boligstøtten reduceres under kontanthjælpsloftet, da den ikke kan fordeles på begge husstandsmedlemmer. I de tilfælde, hvor en person under 18 år, modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp, vil vedkommende ikke få tildelt en andel af boligstøtten ligesom de øvrige voksne husstandsmedlemmer.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 25 b, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik ændres således, at i de tilfælde, hvor der i husstanden er en integrationsydelses- eller uddannelseshjælpsmodtager eller boligstøttemodtager, der er under 18 år, fordeles boligstøtten også med en forholdsmæssig andel til denne person.

Der er på baggrund af Ankestyrelsens praksis om samlivsbegrebet på børnetilskudsområdet og pensionsområdet behov for at ændre kommunens mulighed for at træffe afgørelse om at anse en person for enlig eller samlevende i relation til kontanthjælpsloftet, således at retsstillingen svarer til praksis, hvorefter en gift person kan anses for samlevende med den person, han eller hun har reel fælles husførelse med, uanset at han eller hun er gift med en anden person.

Dette vil tillige sikre, at gifte personer, der bor alene, og som ikke har fælles husførelse med en anden, kan indplaceres på loftstørrelserne for enlige.

Det foreslås derfor, at ordet ugift udgår af § 25 b, stk. 8, således at kommunen også skal træffe afgørelse om, hvorvidt gifte personer kan anses for enlige eller samlevende i relation til indplacering på de øvre grænser for den samlede hjælp i § 25 b, stk. 1-3. Samtidig foreslås det præciseret, at kommunens afgørelser om samlivsstatus efter § 25 b, stk. 8, alene er i relation til de øvre grænser for den samlede hjælp.

Da ægtefæller, som bor sammen med hinanden, må antages altid at have fælles husførelse, og derfor hverken vil kunne betragtes som enlige eller samlevende med andre, er der ikke behov for, at kommunerne skal træffe afgørelse for de gifte personer, der bor sammen med deres ægtefæller, idet disse personer skal indplaceres på loftstørrelserne for ægtefæller og samlevende i § 25 b, stk. 1-3.

Det foreslås derfor, at der i § 25 b indsættes en bestemmelse om, at en ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, skal indplaceres som gift ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bestemmelse i § 25 b, hvorefter revalidender, som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor modtager integrationsydelse under revalidering, undtages fra kontanthjælpsloftet. Det foreslås ligeledes, at personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, men som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannel-

ses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor modtager integrationsydelse, undtages fra kontanthjælpsloftet.

Dermed stilles personer under revalidering og personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, ens i forhold til kontanthjælpsloftet uanset hvilken form for forsørgelsesydelse, de modtager.

2.2. 225-timersreglen

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret bliver en ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge er berettiget til integrationsydelse efter lovens § 11, og hvor hjælpen beregnes efter § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25, anset for ikke at udnytte deres arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a i lov om aktiv socialpolitik, når ægteparret har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor begge er berettiget til integrationsydelse, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver ægtefælle er berettiget til med fradrag af indtægter, jf. lovens §§ 30-33, skal opfylde arbejdskravet, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt et år eller derover inden for 3 år. Det samme gælder, hvis en af ægtefællerne er berettiget til integrationsydelse, og den anden er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelses- eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelses- eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, nedsættes hjælpen til parret således, at ægteparret tilsammen modtager 14.575 kr. (2016-niveau) eller 10.968 kr. (2016-niveau) afhængigt af, om de har børn eller ej.

Efter gældende regler er en ugift integrationsydelsesmodtager ikke omfattet af 225-timersreglen. En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, der er samlevende med en integrationsydelsesmodtager, får som følge af samberegningsreglen i lovens § 26, stk. 2, reduceret sin uddannelses- eller kontanthjælp, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelses- eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse.

Efter den gældende 225-timersregel vil den person, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp få nedsat hjælpen med 1.000 kr. eller 500 kr., samtidig med at hjælpen på grund af samlivet med en integrationsydelsesmodtager eventuelt nedsættes, så de begge modtager et beløb, de hver ville have fået i integrationsydelse.

Efter gældende regler behandles ægtefæller i kontanthjælpsystemet, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, i det første år efter indgåelse af ægteskab som ugifte i relation til 225-timersreglen. En ægtefælle, som modtager integrationsydelse, omfattes af 225-timersreglen, når ægteparret har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for tre år. En ugift integrationsydelsesmodtager er ikke omfattet af 225-timersreglen.

En modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, der er gift med en integrationsydelsesmodtager, får som følge af samberegningsreglen i lovens § 26, stk. 2, reduceret sin uddannelses- eller kontanthjælp, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelses- eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse.

Der er ikke fastsat regler om, at en uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, som gifter sig med en integrationsydelsesmodtager, og som allerede som følge af samberegningsreglen har fået nedsat sin uddannelses- eller kontanthjælp til integrationsydelsesniveau, ikke også får reduceret sin ydelse som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet i 225-timersreglen.

Efter den gældende § 13, stk. 7, nr. 6, i lov om aktiv socialpolitik om rimelige grunde har en person ikke pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at tage imod tilbud om uddannelse eller arbejde eller tilbud om andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, hvis den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

En person, der er omfattet af 225-timersreglen, vil få forlænget perioden på 12 kalendermåneder, hvori personen skal opfylde kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde, med perioder, hvor personen modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn

Efter lov om social service kan der endvidere ydes hjælp til pasning af handicappede voksne og pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Efter de gældende regler vil en person, som modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp imidlertid ikke have en rimelig grund til ikke at udnytte sin uddannelses- eller arbejdsmulighed, hvis de modtager hjælp til pasning af handicappet voksen eller nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom.

Efter gældende regler mister ægtepar, hvor hjælpen til en ægtefælle bortfalder eller nedsættes som følge af 225-timersreglen, retten til særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik. Ugifte, som får hjælpen nedsat som følge af 225-timersreglen, får særlig støtte efter § 34 med det beløb, som de fik beregnet før nedsættelsen af ydelsen.

Der er ikke fastsat regler om, hvordan særlig støtte efter § 34 beregnes, når et par bliver gift og efter 225-timersreglen behandles som ugifte, frem til de har været gift i 12 måneder. Efter de gældende regler, vil de derfor i forhold til § 34 om særlig støtte blive behandlet som gifte fra tidspunktet for indgåelse af ægteskabet.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at en modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, som er samlevende med en integrationsydelsesmodtager, ikke samtidig med en eventuel nedsættelse af sin hjælp til integrationsydelsesniveau, også skal have uddannelses- eller kontanthjælpen reduceret ved manglende opfyldelse af 225-timersreglen.

Det foreslås endvidere, at en modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, som bliver gift med en modtager af integrationsydelse, og som allerede som følge af samberegningsreglen i lovens § 26, stk. 2, får reduceret sin ydelse, i det første år efter indgåelse af ægteskabet ikke også får reduceret sin ydelse som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet i 225-timersreglen.

Det betyder, at såfremt en modtager af uddannelses- eller kontanthjælp bliver gift med en modtager af integrationsydelse, vil ægteparret i relation til 225-timersreglen – ligesom andre nygifte ægtepar – få beregnet hjælpen som ugifte, indtil parret har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år.

Det foreslås, at en person, der modtager integrationsydelse eller uddannelses- eller kontanthjælp også vil have en rimelig grund til ikke at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at tage imod tilbud om uddannelse eller arbejde eller tilbud om andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, hvis den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Det foreslås videre, at en person, der er omfattet af 225-timersreglen, vil få forlænget perioden på 12 kalendermåneder, hvori personen skal opfylde kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, med perioder, hvor personen modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn, handicappet voksen eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Det foreslås videre, at par, der bliver gift, og som behandles som ugifte i relation til 225-timersreglen, også behandles som ugifte i relation til retten til særlig støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, indtil de har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år.

Det betyder, at de kan modtage særlig støtte med det eller de beløb, der ville have været udbetalt, hvis de ikke havde været omfattet af nedsættelsen af hjælpen efter § 13 g i lov

om aktiv socialpolitik, indtil de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år. Herefter bortfalder retten til særlig støtte, hvis de ikke opfylder 225-timerskravet.

2.3. Konsekvensrettelser i lov om aktiv socialpolitik

2.3.1. Gældende ret

Kommunen har pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen udebliver fra en individuel samtale i jobcenteret som led i kontaktførløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådgighedsvurdering i jobcenteret, undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven, jf. § 13, stk. 3, nr. 2, 4 og 7, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter de gældende regler i § 13, stk. 5, er det en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i de enkelte dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven. Har ansøgeren om kontanthjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det en betingelse for at få kontanthjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, hvis jobcenteret vurderer, at der er behov for det, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

En person, som er omfattet af integrationsloven, kan imidlertid alene visiteres som jobparat eller aktivitetsparat, jf. regler fastsat i medfør af § 4 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne fremgår af § 3, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1003 af 30. august 2015 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En person, som er omfattet af integrationsloven, kan desuden alene modtage enten integrationsydelse eller kontanthjælp. Personer omfattet af integrationsloven kan således ikke modtage uddannelseshjælp.

Ved en fejl blev henvisningerne til integrationsloven i § 13, stk. 3, nr. 2, 4, 6 og 7, og stk. 5, 2. pkt., ikke konsekvensrettet i forbindelse med lov nr. 665 nr. 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Bedre rammer for at modtage og integrere flygtninge og styrket virksomhedsrettet integrationsprogram m.v.)

Efter de gældende regler i § 33, stk. 1, nr. 1 og 5, fremgår, at der ikke foretages fradrag for invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bistands- og plejetillæg efter lov om social pension samt børns indtægter og indtægter, der vedrører børn, bortset fra tilskud til pasning af egne børn efter lov om social service.

Reglerne fremgår imidlertid ikke længere af lov om social pension og lov om social service.

Efter gældende regler i § 85 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik yder Udbetaling Danmark efter ansøgning efterlevelseshjælp efter reglerne i stk. 2-9 til personer, hvis ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

Ved lov nr. 429 af 28. april 2010 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love (Kompetencen til at træffe afgørelse om lovvalg m.v. efter EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger m.v.) blev § 85 a, stk. 8, ophævet. Der var ifølge forarbejderne til loven tale om en overflødig bestemmelse, da EU-forordningerne er umiddelbart gældende i hvert medlemsland.

Ved en fejl blev henvisningen i § 85 a, stk. 1, til stk. 2-9 ikke konsekvensrettet til stk. 2-8.

Efter den gældende § 89, stk. 3 i lov om aktiv socialpolitik, udbetaler kommunen integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp med satsen for en person, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, hvis det er sandsynligt, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at en person har erhvervet ret til ekstra børnetilskud. I den situation udbetales hjælpen under forudsætning af at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark. Kommunen skal senest ved udbetalingen af hjælpen oplyse modtageren om, at den udbetalte hjælp er foreløbig og med hvilken begrundelse samt tage forbehold for tilbagebetaling.

Efter gældende regler i § 106, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til efterlevelseshjælp efter lovens kapitel 10 a.

Efter gældende regler er det Udbetaling Danmark, som yder efterlevelseshjælp efter lovens § 85 a.

Ved Udbetaling Danmarks udbetaling af kontante ydelser og økonomiske tilskud opkræver Udbetaling Danmark kommunernes og statens andel af ydelserne og tilskuddene direkte fra kommunerne og staten efter de procentmæssige fordelinger, der er fastsat i gældende ydelseslovgivning, jf. § 26 i lov om Udbetaling Danmark. Refusion mellem stat og kommune gælder således ikke for ydelser, som udbetales af Udbetaling Danmark. Der blev ikke taget højde for dette i forbindelse med overførslen af myndighedsopgaven med tilkendelse og udbetaling af efterlevelseshjælp efter § 85 a fra kommunerne til Udbetaling Danmark ved lov nr. 494 af 21. maj 2013 om ændring af lov om Udbetaling Danmark, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og forskellige

andre love (Overførsel af Pensionsstyrelsens opgaver til Udbetaling Danmark).

Det fremgår af den gældende § 110 a i lov om aktiv socialpolitik, at i en forsøgsperiode fra den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2019 indhenter kommunen, hvis en person, der modtager hjælp efter kapitel 6 a og 6 b, afviser at modtage lægebehandling, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, en udtalelse fra sundhedskoordinatoren, jf. § 15, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., om en anden behandling kan anbefales.

Har kommunen indhentet en udtalelse, kan det i forsøgsperioden ikke tillægges betydning for kommunens vurdering af ret til ressourceforløbsydelse efter kapitlerne 6 a og 6 b, at personen afviser at modtage lægebehandling som nævnt i stk. 1, herunder den lægebehandling, som måtte være anbefalet af sundhedskoordinatoren.

Ønsker personen ikke, at der indhentes en udtalelse fra sundhedskoordinatoren, træffer kommunen afgørelse i sagen om ret til ressourceforløbsydelse efter kapitlerne 6 a og 6 b.

Ved en fejl fremgår det efter de gældende regler, at "har kommunen indhenter en udtalelse" i stedet for "har kommunen indhentet en udtalelse".

2.3.2. Ministeriets overvejelser og foreslåede ordning

En person, der er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, kan ikke modtage hjælp som uddannelsesparat. Ved en fejl blev dette ikke ændret i § 13, stk. 3 og 5, i lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med lov nr. 665 af 8. juni 2016 om ændring af integrationsloven.

Det foreslås derfor, at der sker en konsekvensrettelse af § 13, stk. 3, nr. 2, 4 og 7, samt stk. 5, 2. pkt., således at det fremover ikke fremgår, at personer, der er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, er omfattet af rådhedsreglerne for uddannelseshjælpsmodtagere.

Det foreslås, at der sker en ændring af § 33 i lov om aktiv socialpolitik, således at der i stedet for en henvisning til lov om social pension henvises til lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., samt at der henvises til dagtilbudsloven og ikke til lov om social service i forhold til reglerne om pasning af egne børn.

Ved en fejl er henvisningen i § 85 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, til stk. 2-9 ikke konsekvensrettet til stk. 2-8. Det foreslås, at § 85 a konsekvensrettes.

Det foreslås, at formuleringen i § 89, stk. 3, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, ændres, således at det tydeliggøres, at hjælpen udbetales med forbehold for, at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark.

Det foreslås, at § 106 i lov om aktiv socialpolitik omformuleres, så det fremgår, at staten og kommunen hver afholder 50 pct. af udgifterne til efterlevelseshjælp efter kapitel 10 a.

Det foreslås, at der foretages en sproglig korrektion i § 110 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, således at det kommer til at fremgå, at hvis kommunen har indhentet en udtalelse fra sundhedskoordinatoren, får det ikke betydning for kommunens vurdering af ret til ressourceforløbsydelse efter kapitlerne 6 a og 6 b.

2.4. Konsekvens ved manglende overholdelse af 5 ugers fristen for anmeldelse af graviditetsbetinget sygefravær

2.4.1. Gældende ret

En kvinde har ret til fravær fra arbejdet på grund af sin graviditet, når der skønnes at være 4 uger til fødslen, jf. barselslovens § 6, stk. 1. Hun er endvidere berettiget til fravær inden 4-ugers-perioden før fødslen, hvis det efter en lægelig bedømmelse skønnes, at graviditeten har et sygeligt forløb, der ved fortsat beskæftigelse vil medføre risiko for kvindens helbred eller for fostret, jf. barselslovens § 6, stk. 2, nr. 1. Tilsvarende er tilfældet, hvis arbejdets særlige karakter medfører risiko for fostret, eller hvis graviditeten på grund af offentligt fastsatte bestemmelser forhindrer hende i at varetage sit arbejde, og arbejdsgiveren ikke kan tilbyde hende anden passende beskæftigelse, jf. barselslovens § 6, stk. 2, nr. 2.

Opfylder kvinden betingelserne for at modtage barselsdagpenge under fraværet efter § 6, vil disse blive udbetalt af Udbetaling Danmark, jf. barselslovens § 20.

Det fremgår af barselslovens § 39, stk. 1, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de barselsdagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra Udbetaling Danmark vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn under fraværet.

Det fremgår endvidere af barselslovens § 39, stk. 3, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær efter § 6, stk. 2, for at kunne gøre et refusionskrav gældende, jf. § 40, stk. 2, skal anmelde fraværet og dokumentere retten til fravær til Udbetaling Danmark. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler herom.

Ifølge bemærkningerne til den gældende § 39, stk. 3, er beskæftigelsesministeren bemyndiget til at fastsætte regler om indhentning af dokumentation for, at betingelserne for ret til fravær efter barselslovens § 6, stk. 2, er opfyldt. Endvidere fremgår det, at der vil blive fastsat regler om, at Udbetaling Danmark via den fraværsmeldte skal indhente lægelig dokumentation, der indeholder oplysninger om omfanget og varigheden af det anbefalede fravær, samt en erklæring fra arbejdsgiveren om, at det ikke har været muligt at tilbyde den gravide anden passende beskæftigelse. Dokumentationen er nødvendig for, at Udbetaling Danmark som led i sin myndighedsudøvelse kan afgøre, om der efter lovgivningen er et retskrav på ydelsen. Der henvises til Folkeetingstidende 2011-12, A, L 87 som fremsat, side 60.

Det fremgår af § 15, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1109 af 26. november 2013 om ret til barselsdagpenge, at arbejdsgiveren skal anmelde lønmodtagerens fravær på grund af gra-

viditet før 4 uger før forventet fødsel til Udbetaling Danmark senest 5 uger efter første fraværsdag. Bekendtgørelsens § 18, stk. 1, fastslår, at Udbetaling Danmark skal have oplysning om årsag, omfang og forventet eller faktisk varighed af fraværet ved fravær efter barselslovens § 6, stk. 2, nr. 1. Bekendtgørelsens § 19, stk. 1, fastslår, at ved fravær efter barselslovens § 6, stk. 2, nr. 2, skal Udbetaling Danmark have oplysninger om årsag, omfang og varighed af det berettigede fravær samt for en beskæftiget lønmodtager en erklæring fra arbejdsgiver om, at der ikke kan tilbydes anden passende beskæftigelse.

Det fremgår af barselslovens § 40, stk. 2, at arbejdsgiverens anmodning om refusion for løn udbetalt i forbindelse med fravær på grund af graviditet, barsel og adoption og ved pasning af alvorligt syge børn efter § 26 skal indgives til Udbetaling Danmark senest 8 uger efter en orlovsperiodes udløb. Indgives anmodning efter denne frist, bortfalder retten til refusion for denne periode.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 72-15 behandlet to sager for at afklare, om der er ret til refusion af barselsdagpenge ved fravær på grund af graviditet før 4 uger før forventet fødsel, når en arbejdsgiver ikke har anmeldt fraværet til Udbetaling Danmark inden for fristen på 5 uger efter første fraværsdag. Arbejdsgiver havde anmodet Udbetaling Danmark om refusion af barselsdagpenge inden for fristen på 8 uger efter orlovsperiodens udløb. Ankestyrelsen nåede frem til, at manglende anmeldelse af sygefraværet inden for 5 uger ikke har konsekvens for arbejdsgiverens ret til refusion.

De gældende regler betyder, at der i tilfælde, hvor en medarbejder sygemeldes tidligt i graviditeten, er sygemeldt til 4 uger før forventet fødsel, derefter modtager løn i en længere periode efter fødslen, og hvor arbejdsgiver først anmelder refusionskravet 8 uger efter orlovsperiodens udløb, vil gå meget lang tid efter sygdommens ophør, før Udbetaling Danmark vil kunne indhente de lægelige oplysninger.

I sådanne sager er der risiko for, at Udbetaling Danmark ikke kan indhente den nødvendige dokumentation for fraværet. I disse sager vil det være arbejdsgiver, som risikerer ikke at kunne få udbetalt refusion for perioden med graviditetsbetinget sygefravær.

Der vurderes ikke med den nuværende hjemmel i barselslovens § 39, stk. 3, at være hjemmel til at fastsætte bestemmelse om, at arbejdsgiverens ret til refusion bortfalder, indtil anmeldelsen af sygefraværet sker, hvilket var tilfældet med de tidligere gældende regler.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og foreslåede ordning

Det foreslås, at der sker en udvidelse af hjemmelsbestemmelsen i § 39, stk. 3, i barselsloven, hvilket vil muliggøre, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om konsekvensen for arbejdsgiverens ret til refusion vedrørende sygefraværet ved manglende overholdelse af pligten til at anmelde lønmodtagerens graviditetsbetingede sygefravær inden 5 uger. Bemyndigelsen vil blive brugt til at fastsætte regler

svarende til dem, som var gældende inden lovændringen i 2012.

Formålet med forslaget er at undgå, at Udbetaling Danmark kan være nødsaget til at give arbejdsgiver afslag på barselsdagpenge eller refusion ved en meget sen anmeldelse om barselsdagpenge for en periode med graviditetsbettinget sygefravær før 4 uger før forventet fødsel, idet der ikke kan fremskaffes den nødvendige dokumentation. Det skal bemærkes, at den evt. manglende anmeldelse kun vil få betydning for refusionen under sygefraværet og ikke under den efterfølgende barsel.

Forslaget skal ses i lyset af, at der ved lovændringen i 2012 skete en utilsigtet ophævelse af konsekvensen for arbejdsgivers ret til refusion ved manglende overholdelse af anmeldelsesfristen. Det skyldes, at man ved lovændringen i 2012 udelod en henvisning til bestemmelserne i kapitel 22 i lov om sygedagpenge, hvoraf det fremgår, at en arbejdsgiver, der ikke anmelder sygefravær til tiden, mister retten til refusion, frem til anmeldelsen sker, jf. § 59, stk. 3, i lov om sygedagpenge.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der skønnes ikke at være økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for den del af lovforslaget, der omhandler kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen.

Tabel 1. Samlede økonomiske konsekvenser (før skat og tilbagebeløb)

Mio. kr. 2017 pl	2017	2018	2019	2020
Stat	-65,0	-65,0	-65,0	-65,0
Barselsdagpenge	-65,0	-65,0	-65,0	-65,0
Regioner	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	0,0	0,0	0,0	0,0
Heraf beskæftigelsestilskud	0,0	0,0	0,0	0,0
Heraf budgetgaranti	0,0	0,0	0,0	0,0
Heraf DUT (øvrige indkomstoverførsler)	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	-65,0	-65,0	-65,0	-65,0

Ændringen i barselsloven medfører ingen administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget indebærer en merudgift for arbejdsgiverne på 65 mio. kr. årligt fra 2017 og frem, som følge af at arbejdsgivere, som ikke anmelder graviditetsbettinget sygefravær inden for 5 uger fra første fraværsdag, vil miste retten til refusion frem til anmeldelsen sker.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn til en lønmodtager i forbindelse med graviditetsbettinget sygefravær er berettiget til at få udbetalt de barselsdagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra Udbetaling Danmark vedrørende samme arbejdsforhold (dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn under fraværet). Det foreslås, at arbejdsgiverens ret til refusion forudsætter, at arbejdsgiveren overholder pligten til at anmelde lønmodtagerens graviditetsbettingede sygefravær inden 5 uger, som beskrevet i pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger. Lovforslaget vil hermed rette op på, at der ved lovændringen i 2012 skete en utilsigtet ophævelse af konsekvensen for arbejdsgivers ret til refusion ved manglende overholdelse af anmeldelsesfristen.

Forslaget skønnes at medføre mindreudgifter til barselsdagpenge på ca. 65,0 mio. kr. årligt. Beregningen er baseret på antallet af sager i seneste 35 måneder, hvor anmeldelsesfristen ikke har været overholdt.

Det foreslås, at denne ændring træder i kraft den 1. januar 2017.

I nedenstående tabel fremgår de økonomiske konsekvenser af forslaget fordelt på stat, regioner og kommuner.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. august 2016 til den 12. september 2016 været sendt i høring. Lovforslaget har derudover været sendt i en supplerende høring i perioden fra den 23. september 2016 til den 30. september

2016 som følge af, at der er indsat en ændring til barselsloven, som genindfører en konsekvens for arbejdsgivers ret til refusion ved for sen anmeldelse af graviditetsbetinget sygefravær hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Boligselskabernes Landsforening, Børnerådet, Danmarks Lejerforeninger, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Revisorer, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Ejendomsforeningen Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, FOA –

Foreningen af Offentligt Ansatte, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, Huslejenævns- og Beboerklagenævns forening, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Jyske Grundejerforeninger, KL, Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Lejernes Landsorganisation i Danmark, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Udbetaling Danmark, Ungdomsboligrådet og Ældreboligrådet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten: 2017: 65,0 mio. kr. 2018: 65,0 mio. kr. 2019: 65,0 mio. kr. 2020: 65,0 mio. kr. Kommunerne og regioner: Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget indebærer en merudgift for arbejdsgiverne på 65 mio. kr. årligt fra 2017 og frem, som følge af at arbejdsgivere, som ikke anmelder graviditetsbetinget sygefravær inden for 5 uger fra første fraværsdag, vil miste retten til refusion frem til anmeldelsen sker.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtigelser (sæt kryds)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 13, stk. 3, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen udebliver fra en individuel samtale i jobcenteret som led i kontaktførelsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret.

En person, som er omfattet af integrationsloven, kan imidlertid alene visiteres som jobparat eller aktivitetsparat, jf. § 3, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1003 af 30. august 2015 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås derfor, at § 13, stk. 3, nr. 2, konsekvensrettes, således at henvisningen til integrationsloven udgår. Det betyder, at der i forhold til integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsloven, ikke sker henvisning i rådighedsreglerne for personer, der modtager uddannelseshjælp, det vil sige personer, der er under 30 år, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, til integrationsloven.

Personer, der modtager integrationsydelse, og som er omfattet af integrationsloven, skal således opfylde samme rådighedsbetingelser som gælder for kontanthjælpsmodtagere.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 13, stk. 3, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

En person, som er omfattet af integrationsloven, kan imidlertid alene visiteres som jobparat eller aktivitetsparat, jf. § 3, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 1003 af 30. august 2015 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås derfor, at § 13, stk. 3, nr. 4, konsekvensrettes, således at henvisningen til tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet i integrationsloven udgår. Det betyder, at der i forhold til integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsloven, ikke sker henvisning i rådighedsreglerne for personer, der modtager uddannelseshjælp, det vil sige personer, der er under 30 år, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, til integrationsloven.

Personer, der modtager integrationsydelse, og som er omfattet af integrationsloven, skal således opfylde samme rådighedsbetingelser som gælder for kontanthjælpsmodtagere. Det betyder, at de aktivt skal søge at udnytte deres arbejdsmuligheder ved at deltage i de tilbud, som jobcenteret giver dem, møde til samtaler samt, hvis de er jobparate, være aktivt arbejdssøgende.

Til nr. 3

Der er tale om en sproglig konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, hvor § 13, stk. 3, nr. 7, ophæves. Det følger af § 13, stk. 3, nr. 7, at kommunen skal foretage en rådighedsvurdering af en person, som modtager uddannelseshjælp, hvis personen, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, udebliver fra en eller flere dele af integrationsprogrammet. Da denne bestemmelse ophæves, skal der foretages en konsekvensændring i § 13, stk. 3, nr. 5.

Til nr. 4.

Der er tale om en sproglig konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, hvor § 13, stk. 3, nr. 7, ophæves. Det følger af § 13, stk. 3, nr. 7, at kommunen skal foretage en rådighedsvurdering af en person, som modtager uddannelseshjælp, hvis personen, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, udebliver fra en eller flere dele af integrationsprogrammet. Da denne bestemmelse ophæves, skal der foretages en konsekvensændring i § 13, stk. 3, nr. 6.

Til nr. 5

Efter de gældende regler i § 13, stk. 3, nr. 7, har kommunen pligt til at vurdere, om en person, der har ansøgt om eller får uddannelseshjælp, jf. § 11, fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved aktivt at deltage i den individuelt tilrettelagte uddannelsesrettede indsats, hvis personen udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

En person, som er omfattet af integrationsloven, kan imidlertid alene visiteres som jobparat eller aktivitetsparat, jf. regler fastsat i medfør af § 4 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Reglerne fremgår af § 3, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Da en person, der deltager i et integrationsprogram efter integrationsloven, ikke kan modtage uddannelseshjælp og dermed ikke skal være omfattet af bestemmelserne for uddannelseshjælpsmodtagere, foreslås det derfor, at § 13, stk. 3, nr. 7, konsekvensrettes, således at udeblivelse fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven udgår. Det betyder, at der i forhold til integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsloven, ikke sker henvisning i rådighedsreglerne for personer, der modtager uddannelseshjælp, det vil sige personer, der er under 30 år, og som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, til integrationsloven.

Personer, der modtager integrationsydelse, og som er omfattet af integrationsloven, skal således opfylde samme rådighedsbetingelser som gælder for kontanthjælpsmodtagere.

Til nr. 6.

Efter de gældende regler i § 13, stk. 5, er det en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i de enkelte dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven. Har ansøgeren om kontanthjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det en betingelse for at få kontanthjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, hvis jobcenteret vurderer, at der er behov for det, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

En person, som er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, kan imidlertid ikke modtage uddannelseshjælp, men kan alene modtage enten integrationsydelse. Personer omfattet af integrationsloven modtager således ikke uddannelseshjælp, hvorfor det ikke skal fremgå af § 13, stk. 5, 2. pkt., at en person, der er omfattet af et integrationsprogram i integrationsloven, ikke skal deltage i en læse-, skrive- og regnetest.

Det foreslås derfor, at § 13, stk. 5, 2. pkt., konsekvensrettes, således at der i rådighedsreglen, der gælder for uddannelseshjælpsmodtagere, ikke længere henvises til, at personer, der er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven, undtages fra betingelsen om at deltage i en læse-, skrive- og regnetest.

Til nr. 7

Efter de gældende regler i § 13, stk. 7, nr. 6, i lov om aktiv socialpolitik har en person, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp ikke pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at tage imod tilbud om uddannelse eller arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, hvis den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående efter lov om social service eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Den gældende formulering af bestemmelsen afspejler ikke i tilstrækkelig grad servicelovens muligheder for at yde støtte i form af tilskud, som kan sidestilles med eller kompenseres for tab af arbejdsindtægt til forældre eller nærtstående personer i forbindelse med pasning af personer med handicap eller som er døende, idet det efter de gældende regler i §

13, stk. 7, nr. 6, ikke fremgår, at en person, der modtager støtte efter lov om social service til pasning af en handicappet voksen, også er undtaget fra rådighedsforpligtelsen.

Det foreslås derfor, at det i § 13, stk. 7, nr. 6, tydeliggøres, at en person, der modtager integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp endvidere ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at tage imod tilbud om uddannelse eller arbejde, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, når personen modtager støtte til pasning af et barn med handicap efter servicelovens § 32 a, stk. 5, eller § 42 eller støtte til pasning af en voksen med handicap, jf. servicelovens § 95, stk. 3, således at det klart fremgår, hvilke målgrupper, der er omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 8

Efter den gældende § 13 f, stk. 4, 2. pkt., i lov om aktiv socialpolitik skal et ægtepar på integrationsydelse, hvor en eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, først have beregnet hjælpen efter § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3, når de har opnået ret til fuld børne- og ungedydelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungedydelse.

De gældende regler i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungedydelse fastsætter, at retten til børne- og ungedydelse er betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 2 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører. Hvis kravet ikke er opfyldt, udbetales en forholdsmæssig andel af ydelsen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Efter 6 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 25 pct. af ydelsen, efter 12 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 50 pct. af ydelsen, og efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget inden for de seneste 10 år udbetales 75 pct. af ydelsen.

Der er tale om forslag til præcisering, således at det tydeligt fremgår, at for ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, bliver hjælpen ikke nedsat som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet i 225-timersreglen, når der alene på grund af manglende opfyldelse af optjeningsbetingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungedydelse ikke udbetales fuld børne- og ungedydelse.

Til nr. 9 og 10

Efter gældende § 13 f, stk. 6 og 7, i lov om aktiv socialpolitik er en ugift integrationsydelsesmodtager ikke omfattet af 225-timersreglen. En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, der er samlevende med en integrationsydelsesmodtager, får som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, i loven reduceret sin uddannelses- eller kontanthjælp, således at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til

uddannelses- eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse.

Efter gældende § 13 f, stk. 7, 3. pkt., behandles ægtefæller i kontanthjælpssystemet, der modtager uddannelses- eller kontanthjælp, i det første år efter indgåelse af ægteskab som ugifte i relation til 225-timersreglen. En ægtefælle, som modtager integrationsydelse, omfattes af 225-timersreglen, når ægteparret har modtaget hjælp i sammenlagt et år inden for tre år. En ugift integrationsydelsesmodtager er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Med lovforslagets § 1, nr. 9 og 10, foreslås det, at en modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, der er samlevende med en integrationsydelsesmodtager, og som derfor eventuelt får reduceret sin hjælp som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, ikke også skal have uddannelses- eller kontanthjælpen reduceret som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet i 225-timersreglen.

Det foreslås videre, at en modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, som bliver gift med en modtager af integrationsydelse, og som allerede som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, får reduceret sin ydelse, i det første år efter indgåelse af ægteskabet ikke også får reduceret sin ydelse som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet i 225-timers reglen.

Det betyder, at såfremt en modtager af uddannelses- eller kontanthjælp bliver gift med en modtager af integrationsydelse, vil ægteparret i relation til 225-timersreglen – ligesom andre nygifte ægtepar – få beregnet hjælpen som ugifte, indtil parret har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år.

Til nr. 11

Efter de gældende regler i § 13 f, stk. 12, i lov om aktiv socialpolitik forlænges perioden på de seneste 12 kalendermåneder i forhold til optjening af 225 timers ordinært og ustøttet arbejde med perioder, hvor en person, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående efter lov om social service eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn.

Den gældende formulering af bestemmelsen afspejler ikke i tilstrækkelig grad servicelovens muligheder for at yde støtte i form af tilskud, som kan sidestilles med eller kompenseres for tab af arbejdsindtægt til forældre og andre nærtstående personer i forbindelse af pasning af personer med handicap eller som er døende.

Det foreslås derfor, at § 13 f, stk. 12, tydeliggøres, således at en person, der modtager integrationsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp endvidere får forlænget perioden på de seneste 12 kalendermåneder i forhold til optjening af 225 timers ordinært og ustøttet arbejde med perioder, hvor personen har modtaget støtte til pasning af et barn med handicap

efter servicelovens § 32 a, stk. 5, eller § 42 eller støtte til pasning af en voksen med handicap efter servicelovens § 95, stk. 3.

Til nr. 12 og 13

Efter gældende regler er revalidender, som modtager integrationsydelse i stedet for revalideringsydelse, fordi de ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, omfattet af kontanthjælpsloftet, jf. lov om aktiv socialpolitik § 25 b, stk. 3 og 4.

Tilsvarende er personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, og som modtager integrationsydelse, fordi de ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, omfattet af kontanthjælpsloftet, jf. lov om aktiv socialpolitik § 25 b, stk. 3 og 4.

Personer, som opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år og modtager henholdsvis revalideringsydelse, løntilskud eller lignende, er ikke omfattet af kontanthjælpsloftet. Personer, der opfylder opholdskravet og derfor kan modtage hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 27, er heller ikke omfattet af kontanthjælpsloftet.

Det foreslås, at der i lovens § 25 b, stk. 3 og 4, som vedrører kontanthjælpsloftet for integrationsydelsesmodtagere, indsættes en henvisning til et nyt stk. 10 i lovens § 25 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, hvorefter revalidender, som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor modtager integrationsydelse under revalidering, samt personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, men som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor modtager integrationsydelse, undtages fra kontanthjælpsloftet.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17.

Til nr. 14

Efter gældende ret skal der ved beregningen af den samlede hjælp, der skal indgå under kontanthjælpsloftet for den enkelte, indgå boligstøtte med en forholdsmæssig andel i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år, jf. § 25 b, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Idet en person under 18 år kan ansøge om og modtage boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, vil den nuværende retsstilling få den virkning, at boligstøtten ikke kan fordeles med en forholdsmæssig andel til personen under 18 år, når der skal ske beregning af den samlede hjælp, der reduceres som følge af kontanthjælpsloftet, jf. § 25 b, stk. 5.

I de tilfælde, hvor en kontanthjælpsmodtager bor sammen med en boligstøttemodtager, der er under 18 år, er den nuværende retsstilling, at hele boligstøtten reduceres, idet den ikke kan fordeles på begge husstandsmedlemmer efter formuleringen i lov om aktiv socialpolitik § 25 b, stk. 6.

Den nuværende retsstilling betyder også, at en person under 18 år, der modtager hjælp i kontanthjælpssystemet, ved beregningen af den samlede hjælp ikke vil få tildelt en andel af boligstøtten ligesom de øvrige voksne husstandsmedlemmer.

Det foreslås derfor med forslaget til § 25 b, stk. 6, 2. pkt., at personer under 18 år, der modtager hjælp efter lovens §§ 22-24, og personer, der har ansøgt om og modtager boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, betragtes som husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år.

I de tilfælde hvor en person, der ikke er fyldt 18 år, kan modtage selvstændig hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet fx på baggrund af, at personen selv har fået et barn, og/eller selv modtager boligstøtte, vil personen således også i relation til kontanthjælpsloftet blive sidestillet med husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år, og en forholdsmæssig andel af husstandens boligstøtte vil indgå i beregningen af personens samlede hjælp, der reduceres under loftet. For personer under 18 år, der modtager hjælp efter lovens §§ 22-24, foreslås det, at lovforslaget ikke har tilbagevirkende kraft, jf. lovforslagets § 3, stk. 3.

Til nr. 15 og 16

Efter gældende ret skal kommunen for at kunne indplacere personer på loftstørrelserne (det beløb den samlede hjælp højst kan udgøre inkl. særlig støtte og boligstøtte) for gifte og samlevende efter den nuværende udformning af lov om aktiv socialpolitik § 25 b, stk. 8, alene træffe afgørelse om, hvorvidt ugifte personer skal anses for enlige eller samlevende efter principperne for tildeling af børnetilskud.

Det fremgår af gældende regler om kontanthjælpsloftet, at kommunen ved afgørelse om, hvorvidt en person skal anses for enlig eller samlevende i forhold til kontanthjælpsloftet, skal anvende børnetilskudslovens afgrænsning heraf.

Efter Ankestyrelsens praksis på børnetilskudsområdet tages der ikke hensyn til, om en eller begge parter er gift med en anden end den, de reelt har fælles husførelse med. Det vil sige, at der kan træffes afgørelse om, at en person som er gift, men har fælles husførelse med en anden person end ægtefællen, vil skulle betragtes som samlevende, fordi parterne vil kunne indgå ægteskab efter en evt. skilsmisse. Samtidig vil en person, der er gift, kunne anses som enlig.

Med den nuværende retsstilling i lov om aktiv socialpolitik vil kommunen ikke over for eksempelvis en separeret mand, der lever med en anden end sin fraseparerede hustru, kunne træffe afgørelse om at anse manden for samlevende med den person, han reelt har fælles husførelse med.

Dermed vil kommunen i disse situationer ikke kunne følge praksis på børnetilskudsområdet, som ellers forudsat i øvrigt i reglerne om kontanthjælpsloftet.

Der er således behov for at ændre kommunens mulighed for at træffe afgørelse om at anse en person for enlig eller samlevende i relation til kontanthjælpsloftet, således at retsstillingen svarer til praksis på børnetilskudsområdet, hvorefter en gift person kan anses for samlevende med den person, han har reel fælles husførelse med, uanset at han er gift med en anden person.

Dette vil tillige sikre, at separerede personer, der bor alene, kan indplaceres på loftstørrelserne for enlige.

Det foreslås derfor, at ordet ugift udgår i § 25 b, stk. 8, således at kommunen også skal træffe afgørelse om, hvorvidt gifte personer kan anses for enlige eller samlevende i relation til indplacering på loftet, dvs. de øvre grænser for den samlede hjælp i § 25 b, stk. 1-3. Samtidig foreslås det præciseret, at kommunens afgørelser om samlivsstatus efter § 25 b, stk. 8, alene træffes i relation til de øvre grænser for den samlede hjælp.

Da ægtefæller, som bor sammen med hinanden, må antages altid at have fælles husførelse, og derfor hverken vil kunne betragtes som enlige eller samlevende med andre, er der ikke behov for, at kommunerne skal træffe afgørelse for de gifte personer, der bor sammen med deres ægtefæller, idet disse personer skal indplaceres på loftstørrelserne for ægtefæller og samlevende i § 25 b, stk. 1-3.

Det foreslås derfor, at det i § 25 b, stk. 9, indsættes, at en ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, skal indplaceres som gift ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3.

Til nr. 17

Efter gældende regler er revalidender, som modtager integrationsydelse i stedet for revalideringsydelse, fordi de ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, omfattet af kontanthjælpsloftet.

Tilsvarende er personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, og som modtager integrationsydelse, fordi de ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, omfattet af kontanthjælpsloftet.

Personer, som opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år og modtager henholdsvis revalideringsydelse, løntilskud eller lignende, er ikke omfattet af kontanthjælpsloftet. Personer, der opfylder opholdskravet og derfor kan modtage hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 27, er heller ikke omfattet af kontanthjælpsloftet.

Det foreslås at indsætte et stk. 10 i § 25 b, hvorefter revalidender, som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannel-

ses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor modtager integrationsydelse under revalidering, undtages fra kontanthjælpsloftet. Det foreslås endvidere, at personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, men som ikke opfylder betingelsen for ret til uddannelses- og kontanthjælp om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år, og som derfor modtager integrationsydelse, undtages fra kontanthjælpsloftet.

Dermed stilles personer under revalidering og personer, som har nået efterlønsalderen og alene pga. optjeningsreglerne i lov om social pension ikke kan få social pension, ens i forhold til kontanthjælpsloftet uanset hvilken form for forsørgelsesydelse, de modtager.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12 og 13.

Til nr. 18

Efter de gældende regler fremgår, at hvis beregningen efter § 26, stk. 1 og 2, af hjælpen til et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, resulterer i en samlet hjælp til ægteparret eksklusiv eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, der overstiger 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau), afhængigt af om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, og opfylder en af ægtefællerne ikke betingelsen om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til ægtefællerne således, at de tilsammen får beregnet hjælpen på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) eksklusiv eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, afhængigt af om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Med ændringen foreslås det præciseret, at der ved nedsættelsen af hjælpen som følge af manglende opfyldelse af arbejdskravet i 225-timersreglen for ægtepar, hvor en af ægtefællerne modtager integrationsydelse og dansk tillæg, og den anden ægtefælle modtager uddannelses- eller kontanthjælp, kan ses bort fra det beløb svarende til dansk tillægget, som modtageren af uddannelses- eller kontanthjælp kan få beregnet, jf. samberegningsreglen i § 26, stk. 2.

Til nr. 19

Der er tale om en teknisk korrektion, idet de beløb, der ikke foretages fradrag i hjælpen for efter § 33, stk. 1, nr. 1, ikke længere fremgår af lov om social pension, men rettelig fremgår af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Det foreslås derfor, at lovhenviisningen i § 33, stk. 1, nr. 1, ændres til lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Til nr. 20

Der er tale om en teknisk korrektion, idet tilskud til pasning af egne børn ikke længere fremgår af § 38 i lov om social service men af § 86 i dagtilbudsloven, hvorfor lovhenviisningen i § 33, stk. 1, nr. 5, foreslås ændret.

Til nr. 21 og 22

Efter gældende regler mister ægtepar, hvor hjælpen til en ægtefælle bortfalder eller nedsættes som følge af 225-timersreglen, retten til særlig støtte efter § 34. Ugifte, som får hjælpen nedsat som følge af 225-timersreglen, får særlig støtte efter § 34 med det beløb, som de fik beregnet før nedsættelsen af ydelsen.

Det foreslås, at par, der bliver gift, og som behandles som ugifte i relation til 225-timersreglen, jf. § 13 f, stk. 7, også behandles som ugifte i relation til retten til særlig støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde efter § 34, indtil de har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år.

Det betyder, at de kan modtage særlig støtte med det eller de beløb, der ville have været udbetalt, hvis de ikke havde været omfattet af nedsættelsen af hjælpen efter § 13 g, indtil de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år. Herefter bortfalder retten til særlig støtte, jf. § 34, stk. 3, nr. 1.

Til nr. 23

Efter gældende regler i § 85 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik yder Udbetaling Danmark efter ansøgning efterlevshjælp efter reglerne i stk. 2-9 til personer, hvis ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

Ved lov nr. 429 af 28. april 2010 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love (Kompetencen til at træffe afgørelse om lovvalg m.v. efter EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger m.v.) blev daværende § 85 a, stk. 8, ophævet. Der var ifølge forarbejderne til loven tale om en overflødig bestemmelse, da EU-forordningerne er umiddelbart gældende i hvert medlemsland, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 156 som fremsat.

Ved en fejl blev henvisningen i § 85 a, stk. 1, til stk. 2-9 ikke konsekvensrettet til stk. 2-8. Det foreslås, at bestemmelsen nu konsekvensrettes.

Til nr. 24

Efter den gældende § 89, stk. 3, udbetaler kommunen integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp med satsen for en person, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, hvis det er sandsynligt, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at en person har erhvervet ret til ekstra børnetilskud. I den situation udbetales hjælpen under forudsætning af, at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark. Kommunen skal senest ved udbetalingen

af hjælpen oplyse modtageren om, at den udbetalte hjælp er foreløbig og med hvilken begrundelse samt tage forbehold for tilbagebetaling.

I § 89, stk. 3, 2. pkt., foreslås formuleringen ændret, således at det tydeliggøres, at hjælpen udbetales med forbehold for, at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark.

Til nr. 25

Efter gældende regler i § 91 skal kommunen bl.a. træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter loven.

Efter gældende regler er det Udbetaling Danmark, som varetager administrationen af hjælp til forsørgelse af danske statsborgere, som har opholdt sig i mange år i udlandet efter lovens § 6, og af efterlevelseshjælp efter lovens § 85 a.

Efter § 4 i lov om Udbetaling Danmark skal borgere, der modtager kontante ydelser og økonomiske tilskud på sagsområder, der varetages af Udbetaling Danmark, oplyse Udbetaling Danmark om ændringer, der kan have betydning for udbetalingen af ydelserne og tilskuddene. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som på tilsvarende måde giver borgeren oplysningspligt over for kommunen i forhold til ydelser, som borgerne modtager fra kommunen.

§ 91 i lov om aktiv socialpolitik omfatter efter sin ordlyd alene kommunen, men ikke Udbetaling Danmark. Bestemmelserne i de sociale ydelseslove om tilbagebetaling af ydelser modtaget mod bedre vidende og med urette bygger på et almindeligt princip inden for den sociale lovgivning, og Udbetaling Danmark bør derfor også skrives ind i bestemmelsen for så vidt angår efterlevelseshjælp mv, der administreres af Udbetaling Danmark.

Det foreslås derfor, at det fremgår af § 91, at Udbetaling Danmark kan kræve tilbagebetaling af ydelser efter lovens §§ 6 eller 85 a, hvis borgeren ikke har overholdt sin oplysningspligt efter § 4 i lov om Udbetaling Danmark, eller hvis borgeren af andre årsager mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter §§ 6 eller 85 a.

Det forudsættes, at tilbagebetalingen sker i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse og § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26.

Til nr. 26.

Efter gældende regler i § 95 i lov om aktiv socialpolitik opkræves et tilbagebetalingskrav af kommunen efter regler

fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse og § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at bestemmelsen udvides således, at den omfatter tilbagebetalingskrav, som Udbetaling Danmark træffer afgørelse om efter lovforslagets § 1, nr. 25.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 27

Efter gældende regler i § 106, 2. pkt., refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til efterlevelseshjælp efter lovens kapitel 10 a.

Efter gældende regler er det Udbetaling Danmark, som yder efterlevelseshjælp efter lovens § 85 a.

Ved Udbetaling Danmarks udbetaling af kontante ydelser og økonomiske tilskud opkræver Udbetaling Danmark kommunernes og statens andel af ydelserne og tilskuddene direkte fra kommunerne og staten efter de procentmæssige fordelinger, der er fastsat i gældende ydelseslovgivning, jf. § 26 i lov om Udbetaling Danmark. Refusion mellem stat og kommune gælder således ikke for ydelser, som udbetales af Udbetaling Danmark. Der blev ikke taget højde for dette i forbindelse med overførslen af myndighedsopgaven med tilkendelse og udbetaling af efterlevelseshjælp efter § 85 a fra kommunerne til Udbetaling Danmark ved lov nr. 494 af 21. maj 2013 om ændring af lov om Udbetaling Danmark, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og forskellige andre love (Overførsel af Pensionsstyrelsens opgaver til Udbetaling Danmark).

Det foreslås på den baggrund, at § 106 omformuleres, således at det fremgår, at staten og kommunen hver afholder 50 pct. af udgifterne til efterlevelseshjælp efter kapitel 10 a.

Til nr. 28

Der foretages en sproglig korrektion i § 110 a, stk. 2, således at det kommer til at fremgå, at hvis kommunen har indhentet en udtalelse fra sundhedskoordinatoren, får det ikke betydning for kommunen vurdering af ret til ressourceforløbsydelse efter kapitlerne 6 a og 6 b. Ved en fejl fremgår det efter de gældende regler, at "har kommunen indhenter".

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Det følger af gældende § 39, stk. 3, i barselsloven, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær efter § 6, stk. 2, for at kunne gøre et refusionskrav gældende, jf. § 40, stk. 2, skal anmelde fraværet og dokumentere retten til fravær til

Udbetaling Danmark. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler herom.

Det fremgår af § 15, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1109 af 26. november 2012 om ret til barseldagpenge, at arbejdsgiveren skal anmelde lønmodtagerens fravær på grund af graviditet før 4 uger før forventet fødsel til Udbetaling Danmark senest 5 uger efter første fraværsdag. Anmeldelsen skal ske via Nemrefusion. Bekendtgørelsens § 18, stk. 1, fastslår, at Udbetaling Danmark skal have oplysning om årsag, omfang og forventet eller faktisk varighed af fraværet ved fravær efter barsellovens § 6, stk. 2, nr. 1. Bekendtgørelsens § 19, stk. 1, fastslår, at ved fravær efter barsellovens § 6, stk. 2, nr. 2, skal Udbetaling Danmark have oplysninger om årsag, omfang og varighed af den berettigede fravær samt for en beskæftiget lønmodtager en erklæring fra arbejdsgiver om, at der ikke kan tilbydes anden passende beskæftigelse.

Der er med den nuværende bestemmelse i barsellovens § 39, stk. 3, ikke hjemmel til at fastsætte bestemmelse om, at arbejdsgiverens ret til refusion bortfalder, indtil anmeldelsen af sygefraværet sker, hvilket var tilfældet med de tidligere gældende regler på området inden lovændringen i 2012, jf. lov nr. 326 af 11. april 2012.

Det foreslås, at der sker en udvidelse af bemyndigelsesbestemmelsen i § 39, stk. 3, i barselloven, hvorefter beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om konsekvensen for arbejdsgiverens ret til refusion ved manglende overholdelse af pligten til at anmelde lønmodtagerens graviditetsbetingede sygefravær inden 5 uger. Af lovtekniske hensyn flyttes bemyndigelsesbestemmelsen fra § 39, stk. 3, til et nyt stykke 4.

Formålet med forslaget er at undgå, at Udbetaling Danmark kan være nødsaget til at give arbejdsgiver afslag på refusion ved en meget sen anmeldelse om barseldagpenge for en periode med graviditetsbetinget sygefravær før 4 uger før forventet fødsel, fordi der ikke kan fremskaffes den nødvendige dokumentation.

Udvidelsen af bemyndigelsen vil blive brugt til at fastsætte regler svarende til dem, som var gældende inden lovændringen i 2012, således at arbejdsgiverens ret til refusion for løn under fravær efter barsellovens § 6, stk. 2, bortfalder, indtil anmeldelsen af sygefraværet sker. Det skal bemærkes, at den evt. manglende anmeldelse kun vil få betydning for refusionen under sygefraværet og ikke under den efterfølgende barsel. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at Udbetaling Danmark kan udbetale refusion, hvis overskridelsen af fristen for anmeldelse skyldes driftsforstyrrelser hos Nemrefusion af et omfang og en varighed, der har afskåret arbejdsgiveren fra at anmelde rettidigt, jf. tilsvarende bestemmelse i barsellovens § 40, stk. 4. Udbetaling Danmark vil ligeledes kunne udbetale refusion, hvis overskridelse af fristen skyldes forhold, som i det væsentligste må tilskrives lønmodtageren, forkert vejledning fra offentlige myndigheder eller andre, der må antages at have særligt kendskab til forholdene, eller når særlige omstændigheder i

øvrigt taler derfor. Det svarer til de dispensationsregler som findes i § 59 i lov om sygedagpenge.

Der henvises til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. december 2016 og har virkning fra den 1. oktober 2016, jf. dog forslaget til *stk. 2* og *3*.

Da lovforslaget i overvejende grad indeholder ændringer og præciseringer, der skal udmønte intentionen i jobreformen, foreslås det, at virkningstidspunktet for lovforslaget sker med tilbagevirkende kraft, således at det kan få virkning fra samme tidspunkt som reglerne om kontanthjælpsloftet har virkning, og fra det tidligste tidspunkt, hvor 225-timersreglen har betydning for beregningen af ydelser.

Således vil kommunerne og Udbetaling Danmark efter lovens ikrafttræden skulle give personer, der er berørt af ændringerne, denne retsstilling med tilbagevirkende kraft og efterbetale eventuelle beløb for oktober og november måned som følge af personernes ændrede retsstilling.

Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet for en ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp, der er samlevende med en integrationsydelsesmodtager, der som følge af samberegningsreglen i § 26, stk. 2, i loven får reduceret sin uddannelses- eller kontanthjælp, således at de to forsørgelsesydelse sammenlagt svarer til uddannelses- eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i integrationsydelse.

Med lovforslagets § 1, nr. 9 og 10 foreslås det, at modtageren af uddannelseshjælp eller kontanthjælp i denne situation ikke også skal have uddannelses- eller kontanthjælpen reduceret ved manglende opfyldelse af 225-timersreglen. For disse personer, vil der derfor kunne blive tale om efterbetaling for månederne oktober og november 2016.

I *stk. 2*, foreslås det, at ændringerne i lovens § 2 (barselloven) træder i kraft den 1. januar 2017, da disse ændringer har direkte konsekvenser for erhvervslivet. Endvidere foreslås, at ændringerne finder anvendelse for arbejdsgiverens anmeldelse af en lønmodtagers graviditetsbetingede sygefravær, der påbegyndes den 1. januar 2017 eller senere.

I *stk. 3*, foreslås det, at for de i § 1, nr. 14, nævnte husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager hjælp efter §§ 22-24, har loven dog først virkning fra den 1. december 2016.

For husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager hjælp efter §§ 22-24, skal loven først have virkning fra den 1. december 2016, idet tilbagevirkende kraft for disse personer, vil kunne medføre tilbagebetaling af boligstøtte, som er modtaget i overensstemmelse med den gældende lovgivning på udbetalingstidspunktet.

Til § 4

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, idet lov om aktiv socialpolitik og barselsloven ikke gælder på Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 468 af 20. maj 2016, som ændret ved § 1, nr. 25, i lov nr. 1000 af 30. august 2015, § 6 i lov nr. 1569 af 12. december 2015, § 17 i lov nr. 623 af 8. juni 2016, § 2 i lov nr. 625 af 8. juni 2016 og ved § 11 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

§ 13, stk. 1-3, nr. 1. ...

2) udebliver fra en individuel samtale i jobcenteret som led i kontaktførløbet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller integrationsloven, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret,

Stk. 3, nr. 3....

4) undlader at give meddelelse om sygdom til jobcenteret i tilfælde, hvor den ledige er givet et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven,

5) undlader at give meddelelse om sygdom til kommunen i tilfælde, hvor den ledige er indkaldt til en individuel samtale som led i sygeopfølgning eller foranstaltninger som led i sygeopfølgning,

6) afviser eller udebliver fra deltagelse i foranstaltninger som led i sygeopfølgning eller

7) udebliver fra dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

stk. 4. ...

Stk. 5. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller deltager i de enkelte dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven, medmindre ansøgeren i medfør af § 21 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller § 16, stk. 4, 1. pkt., i integrationsloven ikke er forpligtet til at tage imod tilbud. Har ansøgeren om uddannelseshjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det endvidere en betingelse for at få uddannelseshjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, medmindre personen er

1. I § 13, stk. 3, nr. 2, udgår »eller integrationsloven«.

2. I § 13, stk. 3, nr. 4, udgår »eller et tilbud m.v. i medfør af integrationsprogrammet i integrationsloven«.

3. I § 13, stk. 3, nr. 5, indsættes efter » foranstaltninger som led i sygeopfølgning,«: »og«.

4. I § 13, stk. 3, nr. 6, ændres »sygeopfølgning eller« til: »sygeopfølgning.«

5. § 13, stk. 3, nr. 7, ophæves.

6. I § 13, stk. 5, 2. pkt., udgår », medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven«

omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven. Har ansøgeren om kontanthjælp ikke en ungdomsuddannelse, er det en betingelse for at få kontanthjælp, at personen deltager i en læse-, skrive- og regnetest, hvis jobcenteret vurderer, at der er behov for det, medmindre personen er omfattet af et integrationsprogram efter integrationsloven.

stk. 6-7, nr. 1-5. ...

6) den pågældende modtager støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,

stk. 7, nr. 7-10, stk. 8-16. ...

§ 13 f, stk. 1-3. ...

Stk. 4. Hjælpen til ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller ikke anses for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter stk. 3, beregnes efter reglerne i § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3. Ægtepar på integrationsydelse, hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, skal dog først have beregnet hjælpen efter § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3, når de har opnået ret til fuld børne- og ungeydelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse.

stk. 5-6. ...

Stk. 7. Hjælpen til en ugift person, der anses for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter stk. 6, nedsættes efter reglerne i § 13 g. Hjælpen nedsættes dog ikke for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9. Bliver en ugift person gift, beregnes hjælpen til personen fortsat efter 1. pkt., indtil ægteparret som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år inden for 3 år, jf. stk. 1, nr. 1, eller stk. 3, nr. 1.

Stk. 8-12, nr. 1-2. ...

3) perioder, hvor den pågældende har modtaget støtte efter lov om social service til pasning af handicappet barn eller døende nærtstående eller efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel til pasning af alvorligt sygt barn,

Stk. 12, nr. 4-6, stk. 13-17. ...

7. § 13, stk. 7, nr. 6, indsættes efter »handicappet barn«: », handicappet voksen«.

8. § 13 f, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, og hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, får dog ikke beregnet hjælpen efter § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3, når der alene på grund af manglende opfyldelse af betingelsen i § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse ikke udbetales fuld børne- og ungeydelse.«

9. I § 13 f, stk. 7, 2. pkt., ophæves.

10. I § 13 f, stk. 7, indsættes efter 3. pkt., der bliver 2. pkt.:

»Hjælpen nedsættes dog ikke efter 1. og 2. pkt. for personer, der alene modtager uddannelseshjælp beregnet på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9, samt for personer, der er samlevende med eller bliver gift med en person, der modtager integrationsydelse, og hvis hjælp beregnes efter § 26, stk. 2.«

11. § 13 f, stk. 12, nr. 3, indsættes efter »handicappet barn«: », handicappet voksen«.

§ 25 b, stk. 1-2. ...

Stk. 3. For personer, der modtager hjælp efter §§ 22-24, eller som får beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, og som ikke er omfattet af stk. 1, kan den samlede hjælp pr. person, jf. stk. 5, højst udgøre et månedligt beløb på

1) 11.867 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,

2) 11.707 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,

3) 9.057 kr. (2016-niveau) for gifte og samlevende personer, som ikke er forsørgere,

4) 14.172 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for et barn,

5) 14.530 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn, og

6) 9.754 kr. (2016-niveau) for enlige personer, som ikke er forsørgere.

Stk. 4. For ægtefæller omfattet af § 13 f, stk. 3 og 4, kan den samlede hjælp pr. person, jf. stk. 5, højst udgøre et månedligt beløb på

1) 9.087 kr. (2016-niveau) for den ægtefælle, der ikke får hjælpen nedsat, og som har forsørgelsespligt over for et barn,

2) 9.154 kr. (2016-niveau) for den ægtefælle, der ikke får hjælpen nedsat, og som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,

3) 6.118 kr. (2016-niveau) for den ægtefælle, der ikke får hjælpen nedsat, og som ikke er forsørger,

4) 6.865 kr. (2016-niveau) for den ægtefælle, der får hjælpen nedsat, og som har forsørgelsespligt over for et barn,

5) 6.932 kr. (2016-niveau) for den ægtefælle, der får hjælpen nedsat, og som har forsørgelsespligt over for to eller flere børn,

12. I § 25 b, stk. 3, indsættes efter »§§ 22-24, «: »jf. dog stk. 10, «.

13. I § 25 b, stk. 4, indsættes efter »§ 13 f, stk. 3 og 4,«: »jf. dog stk. 10, «.

6) 5.077 kr. (2016-niveau) for den ægtefælle, der får hjælpen nedsat, og som ikke er forsørger.

Stk. 5....

Stk. 6. Boligstøtten efter lov om individuel boligstøtte indgår i den samlede hjælp efter stk. 5 med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år.

Stk. 7. ...

Stk. 8. Kommunen træffer forud for indplacering under de øvre grænser for den samlede hjælp i stk. 1-3 afgørelse om, hvorvidt ugifte personer kan anses for samlevende eller enlige, jf. lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Stk. 9. Uanset stk. 8 anses personer, der modtager ordinært børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, for enlige ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3. Personer, der modtager hjælp efter § 22, stk. 2, nr. 2, § 23, stk. 2, nr. 2, eller § 25, stk. 3, nr. 2, eller får beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, anses for samlevende ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3.

§ 26, stk. 1-7. ...

Stk. 8. Resulterer beregningen efter stk. 1 og 2 af hjælpen til et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller modtager integrationsydelse, i en samlet hjælp til ægteparret eksklusive eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, der overstiger 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau), afhængigt af om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke, og opfylder en af ægtefællerne ikke betingelsen om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, nedsættes hjælpen til ægtefællerne såle-

14. I § 25 b, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager hjælp efter kapitel 4, og husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager boligstøtte efter lov om individuel boligstøtte, betragtes i den forbindelse som husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år.«

15. I § 25 b, stk. 8, udgår: »ugifte«, og efter »personer« indsættes: »i relation til de øvre grænser for den samlede hjælp«.

16. I § 25 b, stk. 9, indsættes som 3. pkt.:

»En ægtefælle, der samlever på fælles bopæl med sin ægtefælle, skal ved indplacering under de øvre grænser i stk. 1-3, indplaceres som gift.«

17. I 25 b indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Personer, der modtager integrationsydelse efter § 22, jf. § 47, stk. 4, er ikke omfattet af de øvre grænser for den samlede hjælp. Tilsvarende gælder personer, der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening, og som modtager integrationsydelse efter § 22. «

18. To steder i § 26, stk. 8, indsættes efter »eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8,«: » og tilsvarende beløb til en ægtefælle eller samlever, jf. stk. 2,«.

des, at de tilsammen får beregnet hjælpen på baggrund af 14.575 kr. pr. måned (2016-niveau) eller 10.968 kr. pr. måned (2016-niveau) eksklusive eventuelt tillæg efter § 22, stk. 4-8, afhængigt af om personerne har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. Nedsættelsen sker i hjælpen til den ægtefælle, der ikke opfylder kravet om 225 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder. Opfylder ingen af ægtefællerne kravet, nedsættes hjælpen hos den ægtefælle, der har mindst tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 9-11. ...

§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for:

1) Invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bistands- og plejetillæg efter lov om social pension.

Stk. 1, nr. 2-4

5) Børns indtægter og indtægter, der vedrører børn, bortset fra tilskud til pasning af egne børn efter § 38 i lov om social service.

Stk. 1, nr. 6-10, stk. 2. ...

§ 34, stk. 1-2. ...

Stk. 3. Følgende personer kan ikke få særlig støtte:

1) Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4.

2) Personer, der får hjælp efter §§ 25 a og 27.

Stk. 4. Personer, der er omfattet af § 13 f, stk. 6 og 7, får særlig støtte med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis de pågældende ikke havde været omfattet af nedsættelsen af hjælpen efter § 13 g.
Stk. 5-8. ...

§ 85 a. Udbetaling Danmark yder efter ansøgning efterlevelseshjælp efter reglerne i stk. 2-9 til personer, hvis ægtefælle eller samlever er afgået ved døden.

Stk. 2-8. ...

§ 89, stk. 1-2. ...

Stk. 3. Kommunen udbetaler integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp med satsen for en person, der forsørger eget barn i hjemmet og har erhvervet ret til ekstra børnetilskud, hvis det er

19. I § 33, *stk. 1, nr. 1*, ændres »lov om social pension« til: »lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.«

20. I § 33, *stk. 1, nr. 5*, ændres »§ 38 i lov om social service« til: »§ 86 i dagtilbudsloven«.

21. I § 34, *stk. 3, nr. 1*, indsættes efter »§ 13 f, stk. 1-4«: », jf. dog stk. 4«.

22. I § 34, *stk. 4*, indsættes efter »§ 13 f, stk. 6 og 7,«: » herunder gifte, der endnu ikke har modtaget hjælp som par i sammenlagt 1 år inden for 3 år,«.

23. I § 85 a, *stk. 1*, ændres »stk. 2-9« til: »stk. 2-8«.

24. I § 89, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres », under forudsætning af« til: »med forbehold for,«.

sandsynligt, at Udbetaling Danmark efterfølgende vil træffe afgørelse om, at en person har erhvervet ret til ekstra børnetilskud. I den situation udbetales hjælpen, under forudsætning af at ansøgningen om ekstra børnetilskud imødekommes af Udbetaling Danmark. Kommunen skal senest ved udbetalingen af hjælpen oplyse modtageren om, at den udbetalte hjælp er foreløbig, og med hvilken begrundelse samt tage forbehold for tilbagebetaling.

Stk. 4. ...

§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 74 d, stk. 4, og § 92, stk. 4, i denne lov, integrationslovens § 49, stk. 2, eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område,

2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov,

3) når en person har modtaget hjælp efter § 12, stk. 2, og efterfølgende får udbetalt uddannelsesstøtte efter SU-loven, der dækker samme tidsrum, eller

4) når en person er omfattet af en sanktion efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 95. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. ...

§ 106. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10, jf. dog § 99, stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til efterlevelseshjælp efter kapitel 10 a. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlig støtte til enlige forsørgeres studiestart efter § 34 a. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlig støtte til deltagerbetaling efter § 34 b.

§ 110 a. ...

25. I § 91 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

når en person mod bedre vidende har undladt at give Udbetaling Danmark oplysninger som krævet efter § 4 i lov om Udbetaling Danmark, eller

når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter §§ 6 eller 85 a i denne lov.«

26. I § 95, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »kommunen«: »eller af Udbetaling Danmark«.

27. I § 106, *2. pkt.*, ændres »refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter« til: »og kommunen afholder hver 50 pct. af udgifterne«.

Stk. 2. Har kommunen indhenter en udtalelse, jf. stk. 1, kan det i forsøgsperioden ikke tillægges betydning for kommunens vurdering af ret til ressourceforløbsydelse efter kapitlerne 6 a og 6 b, at personen afviser at modtage lægebehandling som nævnt i stk. 1, herunder den lægebehandling, som måtte være anbefalet af sundhedskoordinatoren.

Stk. 3. ...

§ 39...

Stk. 2....

Stk. 3. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær efter § 6, stk. 2, skal for at kunne gøre et refusionskrav gældende, jf. § 40, stk. 2, anmelde fraværet og dokumentere retten til fravær. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler herom.

2. I § 110 a, stk. 2, ændres »indhenter« til: »indhentet«.

§ 2

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 29. april 2015, som ændret ved § 6 i lov nr. 624 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. § 39, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 39 indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om anvendelsen af bestemmelsen i stk. 3, herunder om konsekvensen for arbejdsgivers ret til refusion ved manglende overholdelse af fristen for anmeldelse af sygefraværet.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. december 2016 og har virkning fra den 1. oktober 2016, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 2 træder i kraft den 1. januar 2017 og finder anvendelse for arbejdsgivers anmeldelse af en lønmodtagers graviditetsbetinget sygefravær, der påbegyndes den 1. januar 2017 eller senere.

Stk. 3. For de i § 1, nr. 14, nævnte husstandsmedlemmer under 18 år, der modtager hjælp efter §§ 22-24, har loven dog først virkning fra den 1. december 2016.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.